

בש"פ 2525/23 - מדינת ישראל נגד מאור דדון

בבית המשפט העליון

בש"פ 2525/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

מאור דדון

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד ענבל חן

בשם המשיב:

עו"ד ניל סיימון

החלטה

1. לפני בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 22.4.2023, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 63400-04-21 (מחוזי ב"ש) (להלן: ההליך העיקרי) - לפי המוקדם.

2. ביום 29.4.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי באר-שבע כתב אישום נגד המשיב. כתב האישום מייחס למשיב רצח בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לית מאן דפליג כי האמור בכתב האישום נתמך בראיות לכאורה.

3. בכתב האישום נטען כי ביום 23.2.2021, בשעה 08:45 לערך, הגיע המשיב לבית סבתו בנתיבות. באותה העת, סבתו פנתה לצאת מהבית ואילו בן-דודו של המשיב (להלן: המנוח), אשר התגורר עם סבתו, ישב בחדרו. המשיב בירך בשלום את סבתו והודיע לה כי הוא יישאר בביתה. לאחר שסבתו יצאה מן הבית, ובנסיבות שאינן ידועות למבקשת,

החל המשיב להכות, לחתוך ולדקור את המנוח באמצעות סכין. בתוך כך, המנוח ניסה להיאבק ולהתגונן, אולם ללא הועיל. בשלב מסוים הצליח המנוח לצאת אל החצר האחורית של הבית, אולם מיד התמוטט על גבו כאשר דם רב ניגר ממנו. בנקודה זו, ניגש המשיב אל המנוח והמשיך לדקור אותו שוב ושוב. שכן שהיה בקרבת מקום הבחין בנעשה והזעיק את כוחות הצלה. המשיב עזב את המקום כאשר הוא מדמם ממספר חתכים באצבעותיו. כוחות הצלה מצאו את המנוח כאשר הוא סובל מ-120 פצעי חתך ודקירה בפנים, בצוואר, בבית החזה ובכפות הידיים, עם שיניים שבורות, דימום בחלל הפה ועוד. המנוח פונה לבית החולים ושם נקבע מותו.

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית המשפט המחוזי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליך העיקרי (מ"ת 63340-04-21). ביום 10.6.2021 הורה בית המשפט המחוזי (השופט נ' אבו טהה) על מעצרו של המשיב עד תום ההליך העיקרי, אחרי שמצא כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורה וחזקת מסוכנות סטטוטורית.

5. ביום 9.1.2022 בית משפט זה (השופט ד' מינץ) האריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים (בש"פ 8960/21).

6. ביום 27.3.2022 בית משפט זה (השופטת ע' ברון) האריך בהסכמה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים (בש"פ 2125/22).

7. ביום 25.7.2022 בית משפט זה (השופטת ד' ברק-ארז) האריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים (בש"פ 4924/22).

8. ביום 9.11.2022 בית משפט זה (השופט נ' סולברג) האריך בהסכמה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים (בש"פ 6317/22).

9. ביום 18.1.2023 בית משפט זה (השופט ד' מינץ) האריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים (בש"פ 307/23), בקבעו כי "על פניו קצב ניהול התיק העיקרי תקין. עליות ומורדות בקצב שמיעת תיק בסדר גודל שכזה בשל צרכים המתעוררים מדי פעם, הן דבר מוכר וידוע. במקרה זה, נוכח העבירה החמורה ביותר המיוחסת למשיב, המסוכנות הנשקפת ממנו, ובשים לב לאכזריות הרבה המיוחסת לו, אין מקום להקל בעת הזו את תנאי המעצר".

10. במסגרת ההליך העיקרי התקיימו 19 ישיבות הוכחות, במסגרתן נשמעו למעלה ממחצית מעדי התביעה. ישיבות הוכחות נוספות קבועות לימים 15.5.2023, 30.5.2023, 6.6.2023, 13.6.2023, 26.6.2023, 2.7.2023 ו-11.7.2023. המדינה מעריכה כי פרשת התביעה תסתיים ביום 13.6.2023, כולל השלמת חקירה ומתן עדות משלימה בסוגיית הקשר הסיבתי, אשר עלתה לדיון רק באחרונה. לטענת המדינה, ההליך העיקרי מתנהל באופן תקין וללא עיכובים משמעותיים בהתחשב במורכבות התיק. בעניין זה, מפנה המדינה לדבריו של השופט מינץ שצוטטו לעיל.

11. המדינה מבקשת על-כן כי אאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים - זאת, לנוכח מסוכנותו

המפליגה אשר עולה מהמעשים המיוחסים לו ומעברו הפלילי המכביד. כמו כן מסתמכת המדינה בטיעוניה על חזקת המסוכנות הסטטוטורית אשר חלה במשפטי רצח. המדינה מוסיפה ומציינת כי בשנת 2017 המשיב נמצא אשם בדקירת אביו של המנוח (דודו) ובגין הרשעה זו ריצה שלוש וחצי שנות מאסר. זמן לא רב לאחר שחרורו מבית הסוהר, המשיב ביצע את העבירה מושא ההליך העיקרי - זאת, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר-על-תנאי בר-הפעלה.

12. המשיב סבור כי המדינה הביאה בפניו הערכה אופטימית מדי באשר להימשכות ההליך העיקרי. להערכתו, השלמת החקירה ומתן העדות המשלימה, אשר צוינו לעיל, תגרומנה להימשכות ההליך, אשר כבר נמשך למעלה משנתיים. המשיב סבור אפוא כי הגיעה העת לבחון חלופות למעצרו בכלא בשל הימשכות ההליך העיקרי, ועל כן הוא מתנגד לבקשה.

13. הדין עם המדינה.

14. בהימצא ראיות לכאורה שלא חל בהן כרסום משמעותי, בחינת חלופות למעצרו של נאשם ברצח עד תום ההליכים מתאפשרת רק במקרים חריגים ביותר - למשל: כאשר משפטו נמשך שנים ארוכות וסופו אינו נראה באופק (ראו והשוו: בש"פ 4342/21 מדינת ישראל נ' פוגל (12.8.2021)). פתח היציאה מן המעצר בכלא הופך להיות צר עוד יותר, עד כדי בלתי נראה, כאשר לצדה של חזקת המסוכנות הסטטוטורית - אשר נזקפת לחובתו של הנאשם ברצח מכוח האמור בסעיפים 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג) ו-22(ב) לחוק המעצרים - ניצבות ראיות אשר מצביעות על מסוכנותו המופלגת של הנאשם.

15. במקרה שלפניי, לא ניתן לחלוק על מסוכנותו של המשיב לנוכח עברו הפלילי. הרצח האכזרי שהמשיב לכאורה ביצע מצביע על כך שמדובר במסוכנות מופלגת ברף גבוה מאד. באשר לניהול ההליך העיקרי - נראה שהליך זה מתקדם באופן משביע רצון, בהתחשב במורכבותו ובמסכת הראיות שהתביעה מבקשת לפרוש בפני בית המשפט. הצורך בהשלמת חקירה ובמסירת עדות משלימה בסוגיית הקשר הסיבתי לא הופך את ניהול ההליך העיקרי לבלתי תקין - נהפוך הוא. הליך זה נמשך כשנתיים - פרק זמן סביר לחלוטין לאור העובדה שמדובר במשפט רצח בו אמורים להעיד כ-60 עדי התביעה. שש ישיבות הוכחות שתתקיימנה בחודשיים הקרובים תקדמנה את המשפט באופן משמעותי. נקודת האיזון בין צרכיו הלגיטימיים של ההליך העיקרי לבין ההגנה על חירותו של המשיב - אשר חוסה בצלה של חזקת החפות, ולא רק בצלה של חזקת המסוכנות - טרם הוסטה אפוא לכיוון מציאת חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח.

16. אשר על כן, אני מקבל את בקשת המדינה ומאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 22.4.2023, או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי - לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באייר התשפ"ג (7.5.2023).

ש ו פ ט